Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
prednesené 18. septembra 2019 [1]

Vec C-176/18

Club de Variedades Vegetales Protegidas
proti
Adolfovi Juanovi Martínezovi Sanchísovi

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Práva Spoločenstva k odrodám rastlín – Nariadenie (ES) č. 2100/94 – Článok 13 odseky 2 a 3 – Účinky práva – Viacstupňový systém ochrany – Pestovanie množiteľského materiálu odrody a zber jeho plodov – Rozdiel medzi činnosťami vykonanými v súvislosti s množiteľským materiálom odrody a činnosťami vykonanými v súvislosti so zozbieraným materiálom – Pojem ‚nepovolené použitie množiteľského materiálu odrody' – Článok 95 – Predbežná ochrana"

I. Úvod

1. Svojím návrhom na začatie prejudiciálneho konania sa Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) pýta Súdneho dvora na výklad článku 13 ods. 2 a 3 nariadenia (ES) č. 2100/94 o právach spoločenstva k odrodám rastlín [2].

2. Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Club de Variedades Vegetales Protegidas (ďalej len „CVVP"), subjektom splnomocneným na uplatnenie práv majiteľa práva Spoločenstva k odrode mandarínkovníkov, a majiteľom poľnohospodárskeho podniku. CVVP vyčíta tomuto majiteľovi podniku, že zasadil stromy tejto chránenej odrody, ako aj zozbieral a uviedol na trh ovocie z týchto stromov bez toho, aby získal povolenie majiteľa práva alebo mu zaplatil primerané odškodnenie.

3. Vnútroštátny súd sa v podstate snaží zistiť, či v prípade, keď poľnohospodár nadobudol sadenice chránenej odrody v záhradkárstve v období medzi zverejnením žiadosti a udelením práva, si výsadba týchto sadeníc a následný zber a predaj ich plodov vyžadujú jednak zaplatenie primeraného odškodnenia šľachtiteľovi v rozsahu, v akom k týmto činnostiam došlo počas tohto obdobia, a jednak povolenie šľachtiteľa v rozsahu, v akom sa tieto činnosti uskutočňujú po udelení práva.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Nariadenie Rady z 27. júla 1994 (Ú. v. ES L 227, 1994, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390).

II. Právny rámec

A. Nariadenie č. 2100/94

4. Článok 5 ods. 2 a 3 nariadenia č. 2100/94 stanovuje:

„2. Na účely tohto nariadenia sa pod pojmom ‚odroda' rozumie skupina rastlín v rámci najnižšieho známeho botanického taxónu, ktorú bez ohľadu na to, či sú splnené podmienky na udelenie práva k odrodám rastlín, možno:

– definovať prejavom znakov vyplývajúcich z daného genotypu alebo z kombinácie genotypov,

– odlíšiť od akejkoľvek inej skupiny rastlín prejavom najmenej jedného z uvedených znakov,

– považovať za jednotnú vzhľadom na jej schopnosť nemeniť sa pri rozmnožovaní.

3. Skupina rastlín sa skladá z celých rastlín alebo ich častí, pokiaľ sú tieto časti schopné produkovať celé rastliny. Celé rastliny aj ich časti sa ďalej nazývajú iba ‚množiteľský materiál odrody'."

5. V súlade s článkom 13 ods. 1 až 3 tohto nariadenia:

„1. Vlastníctvo práv spoločenstva k odrodám má za účinok, že majiteľ alebo majitelia práva spoločenstva k odrodám, ďalej nazývaní iba ‚majitelia', majú nárok na vykonávanie činností stanovených v odseku 2.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov 15 a 16, si nasledujúce činnosti, týkajúce sa množiteľského materiálu odrôd alebo zozbieraného materiálu chránenej odrody, ďalej spoločne nazývané iba ‚materiál', vyžadujú povolenie majiteľa:

a) výroba alebo reprodukcia (množenie);

b) udržiavanie stavu s cieľom rozmnožovania (pestovania);

c) ponuka na predaj;

d) predaj alebo iná podoba odbytu;

e) vývoz zo spoločenstva;

f) dovoz do spoločenstva;

g) skladovanie na ktorýkoľvek z účelov uvedených v bodoch a) až f).

Vydanie povolenia majiteľa môže podliehať podmienkam a obmedzeniam ním určeným.

3. Ustanovenia odseku 2 sa vzťahujú na zozbieraný materiál, iba ak tento bol získaný nepovoleným použitím množiteľského materiálu odrody chránenej odrody a pokiaľ majiteľ nemal primeranú možnosť vykonávať svoje právo vzhľadom na daný množiteľský materiál odrody."

6. Článok 94 uvedeného nariadenia, nazvaný „Porušovanie práv“, vo svojom odseku 1 uvádza:

„Majiteľ môže zažalovať kohokoľvek, kto:

a) v súvislosti s odrodou, pre ktorú bolo udelené právo spoločenstva k odrodám rastlín, vykoná bez oprávnenia niektorú z činností uvedených v článku 13 (2)

…

s cieľom dosiahnutia zákazu takéhoto porušovania jeho práv, zaplatenia primeraného odškodnenia alebo oboch možností súčasne.“

7. Článok 95 tohto nariadenia, nazvaný „Činnosti vykonané pred udelením práv spoločenstva k odrodám rastlín“, stanovuje, že „majiteľ môže požadovať primerané odškodnenie od osoby, ktorá v čase medzi zverejnením prihlášky o udelenie práva spoločenstva k odrodám rastlín a udelením tohto práva vykonala činnosť, ktorej vykonanie by bolo po udelení daného práva zakázané“.

B. Dohovor UPOV

8. Európska únia je zmluvnou stranou Medzinárodného dohovoru o ochrane nových odrôd rastlín [3], ktorého článok 13, nazvaný „Predbežná ochrana“, znie takto:

„Každá zmluvná strana určí opatrenia navrhnuté tak, aby chránili záujmy pestovateľa počas obdobia medzi podaním alebo zverejnením žiadosti o udelenie práva pestovateľa a udelením tohto práva. V dôsledku takýchto opatrení je držiteľ práva pestovateľa minimálne oprávnený na objektívnu odmenu od akejkoľvek osoby, ktorá počas uvedeného obdobia vykonala úkony, ktoré po udelení práva vyžadujú v súlade s článkom 14 súhlas pestovateľa. Zmluvná strana môže určiť, že uvedené opatrenia majú účinky iba vo vzťahu k osobám, ktorým pestovateľ oznámil podanie žiadosti.“

9. Podľa článku 14 dohovoru UPOV:

„1. [*Úkony súvisiace s rozmnožovacím materiálom*]

a) S výhradou článkov 15 a 16, nasledujúce úkony súvisiace s rozmnožovacím materiálom chránenej odrody vyžadujú súhlas pestovateľa:

i) produkcia alebo reprodukcia (rozmnožovanie);

ii) upravovanie na účely rozmnožovania;

iii) ponuka na predaj;

iv) predaj alebo uvedenie na trh;

v) vývoz;

vi) dovoz;

3 Podpísaný pod záštitou Medzinárodnej únie na ochranu nových odrôd rastlín (UPOV) 2. decembra 1961 a revidovaný v Ženeve 10. novembra 1972, 23. októbra 1978 a 19. marca 1991 (ďalej len „dohovor UPOV“). Únia pristúpila k tomuto dohovoru rozhodnutím Rady 2005/523/ES z 30. mája 2005, ktorým sa schvaľuje pristúpenie Európskeho spoločenstva k [dohovoru UPOV] (Ú. v. EÚ L 192, 2005, s. 63).

vii) skladovanie na akýkoľvek z účelov uvedených v bodoch i) až vi).*b)* Pestovateľ môže udeliť súhlas s výhradou podmienok alebo obmedzení.

2. [*Úkony súvisiace so zozbieraným materiálom*] S výhradou článkov 15 a 16, úkony uvedené v odseku 1 písm. a) bodoch i) až vii), súvisiace so zozbieraným materiálom vrátane celých rastlín a častí rastlín získaných na základe neoprávneného používania rozmnožovacieho materiálu chránenej odrody, vyžadujú súhlas pestovateľa, pokiaľ pestovateľ nemal primeranú možnosť uplatniť svoje právo vo vzťahu k uvedenému rozmnožovaciemu materiálu.“

III. Spor vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie na Súdnom dvore

10. Spoločnosť Nadorcott Protection S.A.R.L. podala 22. augusta 1995 žiadosť o udelenie práva k odrode mandarínkovníkov, nazvanej Nadorcott, na Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO). Žiadosť bola zverejnená *v Úradnom vestníku Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín* z 22. februára 1996.

11. CPVO udelil požadované právo rozhodnutím zo 4. októbra 2004, ktoré bolo zverejnené v *Úradnom vestníku Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín* z 15. decembra 2004.

12. Federación de Cooperativas Agrícolas Valencianas (Federácia poľnohospodárskych družstiev vo Valencii, Španielsko) napadla toto rozhodnutie na odvolacom výbore CPVO. Toto odvolanie malo odkladný účinok na udelenie práva až do zamietnutia odvolania rozhodnutím z 8. novembra 2005, ktoré bolo zverejnené v *Úradnom vestníku Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín* z 15. februára 2006.

13. Rozhodnutie odvolacieho výboru CPVO bolo napadnuté žalobou na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev. Táto žaloba nemala odkladný účinok na udelenie práva a bola zamietnutá. [4]

14. Spoločnosť Nadorcott Protection udelila spoločnosti Carpa Dorada, SA, výhradnú licenciu na práva k rastlinnej odrode Nadorcott. Spoločnosť Carpa Dorada, SA, poverila žalobcu vo veci samej, t. j. CVVP, podaním žalôb pre porušenie práv proti žalovanému vo veci samej, ktorým je pán Adolfo Juan Martínez Sanchís.

15. Pán Martínez Sanchís je vlastníkom dvoch parciel, na ktorých bolo na jar roku 2005 vysadených 506 stromov rastlinnej odrody Nadorcott a na jar roku 2006 potom 998 stromov tejto odrody. Tieto sadenice boli zakúpené v záhradkárstve, prevádzke otvorenej pre verejnosť, v období medzi zverejnením žiadosti o udelenie práva k tejto odrode a udelením tohto práva 15. februára 2006. Odvtedy sa na týchto parcelách uskutočnilo spolu 100 náhradných výsadieb.

16. CVVP podal proti pánovi Martínezovi Sanchísovi žalobu z dôvodu, že výsadbou, štepením a komerčným využívaním tejto odrody porušil práva majiteľa práv Spoločenstva k rastlinnej odrode Nadorcott a spoločnosti, ktorá je držiteľkou licencie na práva k tejto odrode. CVVP konkrétne podal jednak žalobu, ktorou sa domáhal predbežnej ochrany pred údajným porušením práv, ku ktorému došlo pred udelením práva k uvedenej odrode, a jednak žalobu pre porušenie práv v súvislosti s činnosťami vykonanými po udelení tohto práva. CVVP sa domáhal toho, aby súd okrem rozhodnutia o existencii porušenia práv nariadil aj zdržanie sa všetkých uvedených činností vrátane obchodovania s ovocím zo stromov chránenej odrody. CVVP navyše žiadal náhradu škody, ktorú údajne utrpel z dôvodu činností uskutočňovaných pred 15. februárom 2006 aj po ňom, ako aj uverejnenie budúceho rozsudku.

4 Rozsudok z 31. januára 2008, Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana/CPVO – Nador Cott Protection (Nadorcott) (T-95/06, EU:T:2008:25).

17. Súd prvého stupňa zamietol žalobu z dôvodu, že tieto žalobné nároky boli na základe článku 96 nariadenia č. 2100/94 premlčané.[5] Tento súd sa okrem toho v podstate domnieval, že podmienky stanovené v článku 13 ods. 3 tohto nariadenia nie sú splnené, takže majiteľ práv Spoločenstva nie je oprávnený namietať proti vykonávaniu činností týkajúcich sa zozbieraného materiálu chránenej odrody. Podľa uvedeného súdu majiteľ nepreukázal, že mandarínkovníky zo záhradkárstva boli rozmnožované bez jeho povolenia ani že nemohol primerane uplatniť svoje práva vo fáze rozmnožovania tohto množiteľského materiálu odrody.

18. Audiencia (Provinčný súd, Španielsko), na ktorý bolo podané odvolanie proti tomuto rozsudku, dospel k záveru, že žaloba nebola premlčaná, a následne zamietol odvolanie z dôvodu, že pán Martínez Sanchís zakúpil predmetné sadenice v prevádzke prístupnej pre verejnosť ešte pred udelením práva k rastlinnej odrode, a teda z právneho hľadiska ich nadobudol legitímnym spôsobom. Podľa tohto súdu je pán Martínez Sanchís za týchto podmienok chránený článkom 85 španielskeho obchodného zákonníka.

19. CVVP podal proti rozsudku vydanému v odvolacom konaní kasačný opravný prostriedok na Tribunal Supremo (Najvyšší súd). Tento súd rozhodnutím zo 6. marca 2018, ktoré bolo doručené Súdnemu dvoru 7. marca 2018, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. V prípade, keď poľnohospodár zakúpil sadenice rastlinnej odrody v záhradkárstve (prevádzke tretej osoby) a vysadil ich pred nadobudnutím účinnosti udelenia práva k tejto odrode, vyžaduje sa na to, aby sa na činnosť následne vykonávanú poľnohospodárom a spočívajúcu v postupných zberoch úrody zo stromov vzťahovalo *ius prohibendi* v zmysle článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 splnenie podmienok stanovených v odseku 3 tohto článku, lebo ide o ‚zozbieraný materiál'? Alebo sa treba domnievať, že táto činnosť zberu predstavuje výrobu alebo reprodukciu odrody, ktorá vedie k ‚zozbieranému materiálu', a jej zákaz zo strany majiteľa rastlinnej odrody nevyžaduje splnenie podmienok uvedených v odseku 3 [uvedeného článku]?

2. Je výklad, podľa ktorého sa systém viacstupňovej ochrany vzťahuje na všetky činnosti uvedené v odseku 2 [článku 13 nariadenia č. 2100/94], ktoré sa týkajú ‚zozbieraného materiálu', vrátane samotného zberu alebo len na činnosti, ktoré nasledujú po produkcii tohto zozbieraného materiálu, akými môže byť skladovanie a jeho uvádzanie na trh, v súlade s článkom 13 ods. 3 tohto nariadenia?

3. Je v rámci uplatnenia rozšíreného systému viacstupňovej ochrany na ‚zozbieraný materiál' upraveného v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 na účely splnenia prvej podmienky potrebné, aby sa kúpa rastlín uskutočnila po tom, čo bolo majiteľovi udelené právo Spoločenstva k rastlinnej odrode, alebo stačí, aby sa na neho v tom čase vzťahovala iba predbežná ochrana, keďže kúpa sa uskutočnila v čase medzi zverejnením žiadosti o udelenie práva a nadobudnutím účinnosti udelenia práva k rastlinnej odrode?"

20. Písomné pripomienky Súdnemu dvoru predložili CVVP, pán Martínez Sanchís, helénska vláda a Európska komisia. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 16. mája 2019, mali zastúpenie CVVP, helénska vláda a Komisia. Pán Martínez Sanchís 15. mája 2019 písomne odpovedal na otázky, ktoré mu Súdny dvor položil na účely pojednávania.

5 Podľa tohto ustanovenia „žaloby podľa článkov 94 a 95 sa premlčia do 3 rokov odo dňa konečného udelenia práva spoločenstva k odrodám rastlín a dňa, kedy sa majiteľ dozvedel o príslušnej činnosti a totožnosti zodpovednej strany alebo v prípade, že sa to tom nedozvedel, po tridsiatich rokoch od ukončenia príslušných činností".

IV. Analýza

A. O prvej a druhej prejudiciálnej otázke

21. Prvé dve prejudiciálne otázky, ktoré preskúmam spoločne, sa týkajú vymedzenia pôsobnosti odsekov 2 a 3 článku 13 nariadenia č. 2100/94.

22. Tieto ustanovenia stanovujú účinky právnej ochrany k rastlinnej odrode zavedením systému „viacstupňovej ochrany“, ktorý pozostáva z režimu „primárnej ochrany“ vzťahujúcej sa na množiteľský materiál odrody a režimu „sekundárnej ochrany“ vzťahujúcej sa na zozbieraný materiál. [6]

23. Podľa tohto systému všetky činnosti uvedené v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94, pokiaľ sa týkajú samotného *množiteľského materiálu odrôd*, vyžadujú na jednej strane povolenie majiteľa práva. [7] Podľa článku 5 ods. 3 tohto nariadenia pojem „množiteľský materiál odrody“ sa používa na označenie „celých rastlín“, ako aj „ich častí, pokiaľ sú tieto časti schopné produkovať celé rastliny“.

24. Na druhej strane článok 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 stanovuje, že ak sa činnosti uvedené v odseku 2 tohto článku týkajú *zozbieraného materiálu*, povolenie majiteľa sa vyžaduje, len ak sú splnené dve podmienky. Po prvé zozbieraný materiál musel byť získaný nepovoleným použitím množiteľského materiálu odrody. [8] Po druhé šľachtiteľ nemohol mať primeranú možnosť uplatniť svoje právo k tomuto množiteľskému materiálu odrody.

25. Takto opísané režimy primárnej a sekundárnej ochrany zodpovedajú systémom ochrany „rozmnožovacieho materiálu“ a „zozbieraného materiálu“ zavedeným v článku 14 ods. 1 a 2 dohovoru UPOV, ktorého znenie je vo veľkej miere prebraté v nariadení č. 2100/94. Ako vyplýva z prípravných prác na tomto nariadení a zo znenia tohto nariadenia, systém, ktorý zavádza, vychádza zo systému zavedeného dohovorom UPOV. [9] Výkladové prvky týkajúce sa tohto dohovoru sú teda relevantné aj na účely výkladu uvedeného nariadenia.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené sa vnútroštátny súd svojou prvou a druhou otázkou pýta, či sa na činnosti spočívajúce vo *výsadbe* stromov chránenej odrody a v *zbere ich plodov* vzťahuje systém primárnej ochrany zavedený článkom 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 [10], takže vyžadujú povolenie majiteľa práva bez ohľadu na splnenie podmienok stanovených v odseku 3 tohto článku. [11]

6 Pozri rozsudok z 20. októbra 2011, Greenstar-Kanzi Europe (C-140/10, EU:C:2011:677, bod 26). Navyše článok 13 ods. 4 nariadenia č. 2100/94 stanovuje režim, ktorý možno kvalifikovať ako „terciárnu ochranu“ vzťahujúcu sa na produkty získané priamo z množiteľského alebo zozbieraného materiálu chránenej odrody. Tento režim nesúvisí s prejednávanou vecou.

7 Pojem „majiteľ“ práv Spoločenstva k odrodám rastlín použitý v článku 13 ods. 1 až 4 nariadenia č. 2100/94 sa líši od pojmu „šľachtiteľ“, ktorý je definovaný v článku 11 tohto nariadenia ako „osoba, ktorá odrodu vyšľachtila alebo objavila a vyvinula, alebo jej právny nástupca“. Osoba, ktorá objavila a vyvinula odrodu, zodpovedá pred udelením práva iba samotnej definícii „šľachtiteľa“ a po jeho udelení sa z nej stáva aj „majiteľ“ práva.

8 Ako tvrdí CVVP a Komisia, prvú podmienku stanovenú v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 možno vnímať ako osobitné vyjadrenie všeobecného pravidla vyčerpania práv, ktoré je upravené v článku 16 tohto nariadenia. Podľa tohto ustanovenia „právo spoločenstva k odrodám rastlín sa nevzťahuje na činnosti týkajúce sa akéhokoľvek materiálu chránenej odrody…, ktorý bol v ľubovoľnej časti spoločenstva majiteľom alebo so súhlasom majiteľa poskytnutý iným osobám, alebo materiálu odvodeného od takéhoto materiálu“, s výnimkou prípadov, keď je súčasťou takýchto činností buď ďalšie rozmnožovanie (nezamýšľané v čase poskytnutia) príslušného množiteľského materiálu odrody, alebo vývoz množiteľského materiálu odrody na iné než spotrebné účely do tretej krajiny, kde nebude chránený.

9 Pozri návrh nariadenia Rady (EHS) o právach spoločenstva k odrodám rastlín z 30. augusta 1990 [*neoficiálny preklad*], [KOM(90) 347 v konečnom znení, s. 2]. Pozri tiež dvadsiate deviate odôvodnenie nariadenia č. 2100/94.

10 Pojem „výsadba“ je v tomto kontexte použitý na označenie zasadenia množiteľského materiálu odrody, ako aj všetkých činností starostlivosti o tento materiál, ktorých cieľom je maximalizovať produkciu kvetín alebo ovocia.

11 Pokiaľ, samozrejme, nie je toto právo vyčerpané podľa článku 16 nariadenia č. 2100/94. V prejednávanej veci CVVP tvrdí, že právo majiteľa nie je vyčerpané, pokiaľ neudelil záhradníctvu súhlas na rozmnožovanie mandarínkovníkov odrody Nadorcott, pričom ostatné dotknuté osoby toto tvrdenie nespochybňujú.

27. Význam týchto otázok pre rozhodnutie sporu vo veci samej spočíva navyše v určení, či sa na činnosti *uvádzania takto zozbieraného ovocia na trh* vzťahuje režim sekundárnej ochrany zavedený v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94, hoci predaj sadeníc pánovi Martínezovi Sanchísovi sa uskutočnil pred udelením práva. Táto posledná problematika súvisí s treťou prejudiciálnou otázkou, a preto sa ňou budem zaoberať v druhej časti mojej analýzy. [12]

28. Podľa CVVP výsadba množiteľského materiálu chránenej odrody a zber jeho plodov predstavujú činnosti „produkcie“ tohto materiálu, na ktoré sa vzťahuje primárna ochrana stanovená v článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2100/94. Pán Martínez Sanchís, helénska vláda a Komisia sa naopak domnievajú, že výsadbu ani zber plodov množiteľského materiálu chránenej odrody nemožno považovať za činnosti vykonávané v súvislosti s týmto materiálom, ktoré spadajú do pôsobnosti režimu primárnej ochrany zavedeného v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia.

29. Súhlasím s týmto druhým názorom.

30. V tejto súvislosti *znenie* článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2100/94 v rozsahu, v akom odkazuje na činnosti produkcie alebo reprodukcie (množenia) množiteľského materiálu odrody – v protiklade k zozbieranému materiálu uvedenému v odseku 3 tohto článku –, označuje v súlade s bežným použitím týchto pojmov činnosti, ktorých výsledkom nie sú plody, ale nový množiteľský materiál odrody.

31. Z tohto pohľadu nemožno prijať argumentáciu CVVP, podľa ktorej pojem „produkcia“ nutne zahŕňa činnosti výsadby a zberu plodov, pretože inak by bol tento pojem zbavený vlastného obsahu odlišného od pojmu „reprodukcia“, ktorý je použitý v tom istom ustanovení. Podľa môjho názoru cieľom spoločného použitia týchto dvoch pojmov je len zdôrazniť, že činnosti uvedené v článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2100/94 sa vzťahujú tak na rozmnožovanie množiteľského materiálu odrody vegetatívnym spôsobom (najmä štepením [13]), ako aj na jeho rozmnožovanie vytváraním nového genetického materiálu [14].

32. Okrem toho z *genézy* dohovoru UPOV v jeho znení revidovanom v roku 1991 vyplýva vôľa jeho autorov nezahrnúť používanie rozmnožovacieho materiálu na účely produkcie úrody medzi úkony, ktorých vykonávanie podlieha súhlasu šľachtiteľa. Toto zahrnutie však bolo predmetom osobitnej zmienky uvedenej v tomto zmysle v článku 14 ods. 1 písm. a) tohto dohovoru v znení pôvodne navrhnutom UPOV [15] – zmienky, ktorá by napokon nebola potrebná, keby v ňom uvedený pojem „produkcia“ už zahŕňal takéto používanie. [16]

33. V tejto súvislosti viaceré návrhy zmien a doplnení, ktoré smerovali k podpore zaradenia používania rozmnožovacieho materiálu na účely produkcie rezaných kvetov alebo ovocia medzi úkony uvedené v článku 14 ods. 1 písm. a) dohovoru UPOV, boli počas diplomatickej konferencie, ktorá viedla k prijatiu tohto dohovoru, dôvodom na vytvorenie pracovnej skupiny poverenej preskúmaním tejto problematiky. [17] Ako zdôraznila Komisia na pojednávaní, táto pracovná skupina a následne autori dohovoru UPOV zamietli tieto návrhy.

12 Pozri body 42 a 43 nižšie.

13 V prípade, keby pán Martínez Sanchís rozmnožoval stromy odrody Nadorcott štepením – ako podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu tvrdí CVVP vo svojej žalobe podanej na španielske súdy a s výhradou overenia vnútroštátnym súdom –, by sa teda CVVP mohol v tejto súvislosti odvolávať na primárnu ochranu stanovenú v článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2100/94. V tejto súvislosti poznamenávam, že CVVP v rámci konania na Súdnom dvore už viac neuviedol podobné tvrdenie a pán Martínez Sanchís popiera, že by akýmkoľvek spôsobom rozmnožoval tento množiteľský materiál odrody.

14 Pozri v tomto zmysle WÜRTENBERGER, G.; van der KOOIJ, P.; KIEWIET, B., a EKVAD, M.: *European Union Plant Variety Protection*. 2nd ed., Oxford University Press, Oxford, 2015, s. 128.

15 Pozri článok 14 ods. 1 písm. a) bod viii) základného návrhu, ktorý pripravila UPOV [akty diplomatickej konferencie o revidovaní Medzinárodného dohovoru o ochrane nových odrôd rastlín, Ženeva, 1991 (ďalej len „akty diplomatickej konferencie z roku 1991“), základné dokumenty, s. 28, ako aj súhrnné správy, body 859 až 876].

16 Pozri v tejto súvislosti najmä akty diplomatickej konferencie z roku 1991, súhrnné správy, body 1024 a 1534.2.

17 Akty diplomatickej konferencie z roku 1991, súhrnné správy, body 1005 až 1030.

34. Autori sa naopak rozhodli, že v článku 14 ods. 1 písm. b) dohovoru UPOV (ktorého obsah je prebratý v poslednej vete článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94) priznajú šľachtiteľovi možnosť podmieniť povolenie úkonov, ktoré vyžadujú jeho súhlas, určitými zmluvnými podmienkami a obmedzeniami.[18] Tie sa môžu týkať najmä spôsobov výsadby a zberu plodov z častí rastlín, ktorých rozmnožovanie podlieha súhlasu šľachtiteľa.[19]

35. V dôsledku toho článok 14 ods. 1 písm. a) dohovoru UPOV a článok 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 nepriznávajú majiteľovi práva nijaké právo zakázať používanie množiteľského materiálu odrody na účely produkcie úrody ako také. Ako „s poľutovaním a trpkosťou“ konštatovalo Medzinárodné spoločenstvo šľachtiteľov vegetatívne sa rozmnožujúcich okrasných a ovocných rastlín (CIOPORA) v reakcii na rozhodnutie prijaté v tomto zmysle na diplomatickej konferencii, dohovor UPOV prostredníctvom svojho článku 14 ods. 2 (ktorý, pripomínam, zodpovedá článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94) „dáva šľachtiteľovi len nepriamy prostriedok – prostredníctvom rezaného kvetu alebo ovocia – *a posteriori* kontroly rozmnožovacieho materiálu, ktorý sa na základe článku [14 ods. 1 písm. a) tohto dohovoru] dostal mimo jeho kontroly“[20].

36. Vzhľadom na predchádzajúce sa domnievam, že činnosti výsadby množiteľského materiálu chránenej odrody a zberu jeho plodov nepatria do kategórií činností týkajúcich sa množiteľského materiálu odrody uvedených v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94. V dôsledku toho majiteľ práva nie je oprávnený odvolávať sa proti poľnohospodárovi, ktorý vykonal takéto činnosti, na primárnu ochranu zavedenú týmto ustanovením. Majiteľ práva sa však môže dovolávať sekundárnej ochrany stanovenej v článku 13 ods. 3 tohto nariadenia s cieľom namietať proti vykonávaniu činností týkajúcich sa zozbieraného materiálu, ktoré sú vymenované v odseku 2 tohto článku (akou je uvádzanie ovocia na trh), ak sú splnené obe podmienky stanovené v odseku 3 uvedeného článku.[21]

B. O tretej prejudiciálnej otázke

37. Tretia otázka sa týka prepojenia medzi režimom sekundárnej ochrany upraveným v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 a systémom predbežnej ochrany zavedeným v článku 95 tohto nariadenia. Vnútroštátny súd sa touto otázkou pýta, či je na splnenie prvej podmienky stanovenej v článku 13 ods. 3 uvedeného nariadenia – podľa ktorej produkt zberu musel byť získaný „nepovoleným použitím“ množiteľského materiálu chránenej odrody – nutné, aby rastliny boli zakúpené po udelení práva.

38. Považujem za užitočné na úvod zdôrazniť rozdiel, ktorý nariadenie č. 2100/94 zavádza medzi režimami „predbežnej ochrany“ a „konečnej ochrany“.

18 Akty diplomatickej konferencie z roku 1991, súhrnné správy, body 1529.2, 1529.3 a 1543. Pozri tiež správu pracovnej skupiny, ktorá je súčasťou dokumentov z konferencie (akty diplomatickej konferencie z roku 1991, s. 145 až 148).

19 Napríklad vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 20. októbra 2011, Greenstar-Kanzi Europe (C-140/10, EU:C:2011:677, bod 10), dohody medzi šľachtiteľom chránenej odrody jabloní a členmi siete uvádzajúcej ovocie tejto odrody na trh obsahovali „zoznam špecifikácií“ stanovujúcich obmedzenia týkajúce sa najmä pestovania týchto plodov.

20 Akty diplomatickej konferencie z roku 1991, súhrnné správy, bod 1534.3.

21 Týmto záverom nie je dotknuté právo majiteľa, na ktoré poukázali CVVP, pán Martínez Sanchís a Komisia, namietať proti činnostiam vykonávaným v súvislosti so zozbieraným materiálom, uvedeným v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94, aj v prípade, keď nie sú splnené podmienky uvedené v odseku 3 tohto článku, pokiaľ zozbieraný materiál môže slúžiť na účely rozmnožovania [pozri v tejto súvislosti Rada UPOV: „Notes explicatives sur les actes à l'égard du produit de la récolte selon l'acte de 1991 de la convention UPOV“ (Vysvetlivky k úkonom súvisiacim so zozbieraným materiálom podľa dohovoru UPOV z roku 1991), 24. október 2013 (ďalej len „vysvetlivky k úkonom súvisiacim so zozbieraným materiálom“), s. 4, bod 3]. V takom prípade je produkt zberu v skutočnosti aj „množiteľským materiálom odrody“, ako je definovaný v článku 5 ods. 3 tohto nariadenia. Práva majiteľa sú však obmedzené článkom 14 ods. 1 uvedeného nariadenia, podľa ktorého „napriek článku 13 (2) a s cieľom ochrany poľnohospodárskej výroby sa poľnohospodárom povoľuje používať s cieľom rozmnožovania (pestovania) na poli na ich vlastnej poľnohospodárskej usadlosti produkt zberu, ktorý získali na ich vlastnej poľnohospodárskej usadlosti sadením množiteľského materiálu odrody inej, než je hybridná alebo syntetická odroda, chránenej právom spoločenstva k odrodám rastlín“. V prejednávanej veci CVVP spresnil, že plody odrody Nadorcott nemôžu slúžiť na rozmnožovanie nových stromov tejto odrody, keďže tie možno získať iba technikami vegetatívneho rozmnožovania, ako je štepenie.

39. Tieto režimy sa týkajú prostriedkov nápravy, ktoré môže šľachtiteľ využiť v prípade, ak tretia osoba vykonáva činnosť uvedenú v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94. V súlade s článkom 94 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia šľachtiteľ môže podať žalobu na zdržanie sa porušovania a/alebo zaplatenie primeraného odškodnenia voči každému, kto vykonal takúto činnosť bez jeho povolenia po udelení práva k predmetnej rastlinnej odrode. Článok 95 uvedeného nariadenia stanovuje, že ak určitá osoba vykoná v období medzi zverejnením žiadosti a udelením práva (ďalej len „obdobie predbežnej ochrany“) činnosť, „ktorej vykonanie by bolo po udelení [tohto] práva zakázané“, možno od nej požadovať len zaplatenie primeraného odškodnenia. [22]

40. Pokiaľ ide o výklad článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94, žiadna z dotknutých osôb, ktoré predložili pripomienky Súdnemu dvoru, *v prvom rade* nespochybňuje, že pojem „použitie“ uvedený v tomto ustanovení odkazuje na vykonanie činnosti uvedenej v odseku 2 tohto článku. [23] Tento záver je ľahko pochopiteľný vzhľadom na cieľ a všeobecnú štruktúru režimu viacstupňovej ochrany zavedeného týmito ustanoveniami. Cieľom tohto režimu je totiž umožniť šľachtiteľovi, aby uplatnil svoje práva k plodom získaným z množiteľského materiálu chránenej odrody, ak nemohol konať proti osobe, ktorá vykonala činnosť uvedenú v odseku 2 uvedeného článku, vo vzťahu k samotnému množiteľskému materiálu odrody. [24]

41. V prejednávanej veci činnosti týkajúce sa množiteľského materiálu odrody uvedené v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94, ktorých dátum je relevantný na účely overenia splnenia prvej podmienky stanovenej v odseku 3 tohto článku, spočívajú v rozmnožovaní a uvádzaní týchto sadeníc na trh zo strany záhradkárstva (ktorému zodpovedá „kúpa sadeníc“ spomenutá v znení tretej prejudiciálnej otázky). Z odpovede, ktorú navrhujem poskytnúť na prvé dve prejudiciálne otázky, naproti tomu vyplýva, že výsadbu sadeníc a zber ich plodov nemožno považovať za činnosti týkajúce sa množiteľského materiálu odrody v zmysle článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94.

42. Tu vzniká súvislosť medzi týmito dvomi otázkami na jednej strane a treťou otázkou položenou vnútroštátnym súdom na druhej strane. CVVP sa totiž svojou argumentáciou uvedenou v odpovedi na prvú a druhú prejudiciálnu otázku snaží preukázať, že prvá podmienka uvedená v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 je v prejednávanej veci splnená, pokiaľ ide o uvádzanie ovocia na trh po udelení práva, *a to bez ohľadu na odpoveď, ktorú Súdny dvor poskytne na tretiu prejudiciálnu otázku*.

43. Prístup CVVP možno vysvetliť s prihliadnutím na skutočnosť, že zatiaľ čo rozmnožovanie a predaj mandarínkovníkov v záhradkárstve sa uskutočnili počas obdobia predbežnej ochrany, výsadba týchto stromov a zber ich plodov poľnohospodárom pretrvávali aj po udelení práva. CVVP považuje túto výsadbu a zber za „produkciu“ množiteľského materiálu odrody, na ktorý sa vzťahuje primárna ochrana upravená v článku 13 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 2100/94, na základe čoho tvrdí, že výsadba mandarínkovníkov a zber ich plodov predstavovalo „nepovolené použitie“ množiteľského materiálu chránenej odrody v zmysle odseku 3 tohto článku, aj keby sa tento pojem vzťahoval iba na činnosti vykonané v súvislosti s týmto materiálom po udelení práva.

44. Túto argumentáciu treba zamietnuť z dôvodov, ktoré som uviedol v analýze prvej a druhej prejudiciálnej otázky.

45. *V druhom rade* dotknuté osoby, ktoré predložili pripomienky Súdnemu dvoru, sa naopak nezhodujú v otázke významu pojmu „nepovolené“, ktorý je použitý v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94.

22 Toto ustanovenie zavádza povinnosť, ktorú zmluvným stranám dohovoru UPOV ukladá jeho článok 13, určiť „opatrenia navrhnuté tak, aby chránili záujmy pestovateľa počas obdobia medzi podaním alebo zverejnením žiadosti o udelenie práva pestovateľa a udelením tohto práva“.

23 Pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o zodpovedajúce ustanovenie uvedené v článku 14 ods. 2 dohovoru UPOV, Rada UPOV: „Orientations en vue de la rédaction de lois fondées sur l'acte de 1991 de la convention UPOV“ (Usmernenia pre vypracovanie právnych predpisov založených na dohovore UPOV z roku 1991), 6. apríl 2017 (ďalej len „usmernenia Rady UPOV“), s. 57.

24 Pozri v tejto súvislosti tiež akty diplomatickej konferencie z roku 1991, súhrnné správy, body 915 až 934.

46. Na jednej strane podľa CVVP k nepovolenému použitiu množiteľského materiálu odrody dochádza vždy, keď sa činnosť uvedená v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 vykoná bez toho, aby k nej šľachtiteľ dal svoj súhlas. CVVP poznamenáva, že šľachtiteľ nie je počas obdobia predbežnej ochrany oprávnený zakázať vykonanie takejto činnosti – môže len požadovať primerané odškodnenie podľa článku 95 tohto nariadenia. Každá takáto činnosť vykonaná počas tohto obdobia teda predstavuje nepovolené použitie, a to aj v prípade, ak bolo šľachtiteľovi vyplatené primerané odškodnenie, keďže ten nemohol udeliť súhlas s jej vykonaním. [25]

47. Na druhej strane pán Martínez Sanchís a Komisia v podstate tvrdia, že vzhľadom na to, že činnosti uvedené v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 nevyžadujú počas obdobia predbežnej ochrany povolenie šľachtiteľa, nemožno ich kvalifikovať ako „nepovolené použitie“ množiteľského materiálu odrody, ak sú vykonané počas tohto obdobia. Komisia subsidiárne tvrdí, v podstate rovnako ako helénska vláda, že ak sú uvedené činnosti vykonané počas obdobia predbežnej ochrany, musia sa považovať za nepovolené v prípade, ak za ne nebolo zaplatené primerané odškodnenie. [26]

48. Odôvodnenosť stanoviska, ktoré zastáva pán Martínez Sanchís a Komisia, podľa môjho názoru jednoznačne vyplýva zo všeobecnej štruktúry režimov predbežnej ochrany a sekundárnej ochrany.

49. V tejto súvislosti pripomínam, že práva, ktoré článok 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 priznáva majiteľovi k zozbieranému materiálu, majú subsidiárnu povahu v tom zmysle, že sa na ne možno odvolávať len v situáciách, keď šľachtiteľ nemohol uplatniť svoje práva podľa odseku 2 tohto článku voči osobe (v prejednávanej veci záhradkárstvu), ktorá vykonala jednu alebo viacero činností týkajúcich sa množiteľského materiálu chránenej odrody uvedených v tomto ustanovení (v danom prípade množenie a uvádzanie na trh). [27]

50. Z tohto pohľadu sa mi zdá, že pojem „nepovolené použitie“ má zmysel len v rozsahu, v akom bola jedna z činností vymenovaných v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94 vykonaná v súvislosti s množiteľským materiálom odrody bez povolenia šľachtiteľa *napriek tomu, že sa toto povolenie vyžadovalo*. Šľachtiteľ tak môže uplatňovať svoje práva k produktu zberu iba vtedy, ak bola porušená povinnosť získať jeho súhlas.

51. Článok 95 nariadenia č. 2100/94 však nezavádza režim predchádzajúceho povolenia, ale len režim odškodnenia šľachtiteľa. [28] Šľachtiteľ nie je počas obdobia predbežnej ochrany oprávnený zakázať činnosti vymenované v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia. Výkon týchto činností, hoci aj bez zaplatenia primeraného odškodnenia, preto nemožno považovať za nepovolené použitie množiteľského materiálu chránenej odrody, keďže k nemu nedošlo v rozpore so žiadnou povinnosťou predchádzajúceho povolenia.

52. V tejto súvislosti článok 95 nariadenia č. 2100/94 stanovuje, že šľachtiteľ „môže požadovať“ primerané odškodnenie od každej osoby, ktorá vykonala „činnosť, ktorej vykonanie by bolo po [období predbežnej ochrany] zakázané“. Toto znenie preukazuje, že nijaká činnosť, či už sa týka množiteľského materiálu alebo zozbieraného materiálu, nevyžaduje povolenie šľachtiteľa pred udelením konečného práva. Rovnako z neho vyplýva, že počas obdobia predbežnej ochrany nezaplatenie primeraného

25 Inými slovami, CVVP sa domnieva, že zaplatením primeraného odškodnenia za vykonanie činnosti uvedenej v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94, ktorá sa týka množiteľského materiálu odrody uvedenej v žiadosti o udelenie práva, nie sú vyčerpané práva majiteľa práv k tomuto množiteľskému materiálu ani k zozbieranému materiálu odvodenému z tohto materiálu (pozri v tejto súvislosti poznámku 8 vyššie).

26 Hoci Komisia vo svojich písomných pripomienkach obhajovala len tento jeden prístup, na pojednávaní spresnila, že ho odporúča len subsidiárne.

27 Pozri body 35 a 40 vyššie.

28 Tento režim je inšpirovaný režimom upraveným v článku 13 dohovoru UPOV. Pokiaľ ide o genézu tohto ustanovenia, pripomínam, že predbežná ochrana, ktorá bola pôvodne len možnosťou ponechanou na zvážení zmluvných strán dohovoru UPOV, predstavuje povinnosť týchto zmluvných strán až od jeho revízie v roku 1991. Prípravné práce, ktoré viedli k tejto revízii, neobjasňujú vzťah medzi predbežnou ochranou na jednej strane a sekundárnou ochranou, ktorá bola zavedené pri tejto príležitosti, na druhej strane.

odškodnenia šľachtiteľovi nespôsobuje nezákonnosť predmetnej činnosti ako takej.[29] Účinky predbežnej ochrany sú tak v kontraste s účinkami konečnej ochrany upravenej v článku 94 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia, na ktorú sa možno odvolávať proti každej osobe, ktorá vykonáva „bez oprávnenia“ jednu z činností uvedených v článku 13 ods. 2 uvedeného nariadenia.

53. Navyše v súlade s článkom 19 ods. 1 nariadenia č. 2100/94[30] účinok práva k odrodám rastlín trvá *od udelenia práva*. Z tohto pohľadu sa táto ochrana líši od ochrany, ktorá vyplýva z európskeho patentu, ktorého doba platnosti sa počíta *od podania prihlášky*.[31] Podľa môjho názoru skutočnosť, že obdobie predbežnej ochrany rastlinných odrôd sa neodvodzuje od doby platnosti konečnej ochrany, ale pripočítava sa k tejto dobe ako samostatná ochrana v záujme šľachtiteľa, prispieva k opodstatnenosti záveru, že pôsobnosť predbežnej ochrany sa líši od pôsobnosti konečnej ochrany, pričom na činnosti vykonávané v súvislosti so zozbieraným materiálom sa vzhľadom na prvú podmienku uvedenú v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 vzťahuje len konečná ochrana.

54. Mnou odporúčaný výklad je navyše podporený aj niektorými vysvetľujúcimi dokumentmi, ktoré prijala Rada UPOV.[32] Podľa týchto dokumentov pojem „neoprávnené používanie“ v zmysle článku 14 ods. 2 dohovoru UPOV označuje „úkony súvisiace s rozmnožovacím materiálom, ktoré vyžadujú súhlas držiteľa práva šľachtiteľa…, ktoré však boli vykonané bez získania takéhoto súhlasu“[33]. Rada UPOV v nich spresňuje, že výkon neoprávnených úkonov predpokladá, že toto právo „bolo udelené a je platné“.

55. Vzhľadom na tieto úvahy sa domnievam, že článok 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 chráni majiteľa práva iba v rozsahu, v akom boli činnosti, ktoré sú uvedené v odseku 2 tohto článku, vykonané v súvislosti s množiteľským materiálom odrody bez jeho povolenia *po udelení práv*a.

56. Skutočnosť, na ktorú poukázal CVVP, že hospodárska hodnota odrôd ovocných stromov, o aké ide vo veci samej, spočíva hlavne v ich schopnosti produkovať ovocie, nevyvracia tento výklad. Táto skutočnosť totiž nemôže spochybniť štruktúru systému ochrany odrôd rastlín, ktorý pozostáva hlavne z režimu primárnej ochrany množiteľského materiálu odrody a subsidiárne, v rozsahu, v akom šľachtiteľ nemohol uplatniť svoje právo na primárnu ochranu, z režimu sekundárnej ochrany týkajúcej sa zozbieraného materiálu. V rámci tohto systému viacstupňovej ochrany sa hospodárska hodnota spojená s možnosťou zbierať v priebehu rokov úrodu z množiteľského materiálu odrody môže odraziť vo výške odškodnenia („licenčné poplatky“), ktoré šľachtiteľ stanoví za činnosti vykonávané na samotnom množiteľskom materiáli odrody uvedené v článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94.

29 To možno určitým spôsobom prirovnať k režimu zavedenému v článku 5 ods. 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230). Podľa tohto ustanovenia členské štáty môžu stanoviť výnimku z práva rozmnožovania, ktoré má nositeľ autorských práv, na účely vyhotovenia rozmnožení na súkromné účely pod podmienkou, že nositeľ práv dostane primeranú kompenzáciu. V rozsudku z 21. apríla 2016, Austro-Mechana (C-572/14, EU:C:2016:286, bod 48), Súdny dvor rozhodol, že keď členský štát využije možnosť uplatniť túto výnimku, vyhotovovanie rozmnožení na súkromné použitie je konaním, ktoré vnútroštátne právo dovoľuje, hoci vyžaduje zaplatenie primeranej odmeny nositeľovi autorských práv.

30 Toto ustanovenie preberá obsah článku 19 ods. 2 dohovoru UPOV.

31 Pozri článok 63 ods. 1 dohovoru o udeľovaní európskych patentov, podpísaného v Mníchove 5. októbra 1973, v znení revidovanom v roku 2000.

32 Notes explicatives sur les actes à l'égard du produit de la récolte (Vysvetlivky k úkonom súvisiacim so zozbieraným materiálom), s. 4, bod 4, ako aj usmernenia Rady UPOV, s. 57. Hoci tieto dokumenty nemajú záväzný charakter, poskytujú užitočné informácie pre výklad dohovoru UPOV a zodpovedajúcich ustanovení nariadenia č. 2100/94.

33 Takéto úkony sa považujú za neoprávnené aj vtedy, keď nie sú vykonané v súlade s prípadnými podmienkami a obmedzeniami stanovenými majiteľom v jeho súhlase podľa článku 14 ods. 1 písm. b) dohovoru UPOV. Pozri usmernenia Rady UPOV, s. 57. Z analogického uplatnenia odôvodnenia použitého v rozsudku z 20. októbra 2011, Greenstar-Kanzi Europe (C-140/10, EU:C:2011:677, body 41 až 43), však podľa môjho názoru vyplýva, že na účely uplatnenia článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 môžu mať vplyv na súhlas majiteľa práv iba porušenia zmluvných podmienok a obmedzení, ktoré sa priamo týkajú podstatných prvkov ochrany práv.

57. Mnou navrhovaný výklad nemôže spochybniť ani ďalšia argumentácia CVVP, podľa ktorej by tento výklad umožnil každej dotknutej osobe množiť počas obdobia predbežnej ochrany množiteľský materiál odrody a následne pokračovať v jeho pestovaní bez zaplatenia odškodnenia šľachtiteľovi. Nemožnosť šľachtiteľa uplatniť svoje práva k produktu zberu podľa článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 mu totiž nebráni v tom, aby žiadal primerané odškodnenie od pestovateľa, ktorý množil a predával množiteľský materiál odrody.

58. Samozrejme, táto ochrana sa ukazuje ako neúčinná v prípade, ak šľachtiteľ nemôže uplatniť svoje práva voči tomuto pestovateľovi. Takýto dôsledok sa mi však zdá byť súčasťou rovnováhy, ktorú režim predbežnej ochrany nastoľuje medzi záujmami šľachtiteľa na jednej strane a záujmami nadobúdateľa množiteľského materiálu odrody rozmnožovaného a predávaného počas obdobia predbežnej ochrany na druhej strane. Ako v podstate uviedla Komisia, nič nenasvedčuje tomu, že tento režim, hoci má za cieľ podporovať šľachtiteľa v tom, aby od zverejnenia žiadosti o udelenie práva sprístupňoval tretím osobám množiteľský materiál odrody a prípadne z neho mal aj obchodný zisk [34], by mal v úmysle zaručiť, že ak sa šľachtiteľ rozhodne pre takýto postup, nevystaví sa nijakému riziku.

59. Vzhľadom na tieto úvahy prvá podmienka stanovená v článku 13 ods. 3 nariadenia č. 2100/94 nemôže byť v situácii, o akú ide vo veci samej, splnená.

60. Jednak totiž v rozsahu, v akom záhradníctvo vykonalo činnosti rozmnožovania a uvedenia množiteľského materiálu odrody na trh pred udelením práva, tieto činnosti nepredstavujú nepovolené použitie materiálu v zmysle tohto ustanovenia.

61. Rovnako vzhľadom na to, že s ohľadom na mnou navrhovanú odpoveď na prvú a druhú prejudiciálnu otázku sa na činnosti výsadby a zberu plodov vykonávané poľnohospodárom nevzťahuje pôsobnosť článku 13 ods. 2 nariadenia č. 2100/94, tieto činnosti – aj keď boli vykonané po udelení práva – nemôžu zakladať nepovolené použitie množiteľského materiálu odrody.

62. Z toho vyvodzujem záver, že ak k nadobudnutiu sadeníc rastlinnej odrody v záhradkárstve dôjde v období medzi zverejnením žiadosti a udelením práva Spoločenstva k tejto odrode, nadobúdateľ môže – počas aj po tomto období – voľne pestovať tieto sadenice aj zbierať a predávať ich úrodu.

V. Návrh

63. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky, ktoré položil Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko), takto:

1. Článok 13 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín sa má vykladať v tom zmysle, že činnosti spočívajúce vo výsadbe množiteľského materiálu chránenej odrody a v zbere jeho plodov nepatria do kategórií činností uvedených v tomto ustanovení, ktorých uskutočňovanie podlieha povoleniu majiteľa práva k odrode.

2. Článok 13 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2100/94 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „nepovolené použitie“ množiteľského materiálu chránenej odrody sa nevzťahuje na činnosti týkajúce sa tohto materiálu, ako sú jeho množenie alebo uvádzanie na trh, uskutočnené v čase medzi zverejnením žiadosti o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín a udelením tohto práva.

34 Pozri v tomto zmysle WÜRTENBERGER, G.; van der KOOIJ, P.; KIEWIET, B., a EKVAD, M.: *c. d.*, s. 198.